

Ni og halvfjerdsindstyvende Møde.

Mandagen den 15de Februar Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Ved Folkethingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds (Det. Hansen) er der indgivet et Andragende i 22 Exemplarer med 403 Underskrifter angaaende en Forandring i Loven om Røefukkerbestatningen af 3die Mai 1873, hvilket Andragende vil blive overgivet til Finantsudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var: Forsættelse af anden Behandling af: „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1875 til 31te Marts 1876.“

Det Afsnit, der fattes under Forhandling, omfattede de Indenrigsministeriet vedkommende Poster af § 26 nemlig Nr. 1—11 (se Tillæg A. 147—48) med de dertil stillede Ændringsforslag (se Tillæg B. Nr. 109—115, Sp. 669—72, ifr. sammesteds Nr. 216—26, Sp. 567—84).

Ordføreren (Berg): Den Erfarung, jeg som Ordfører har gjort i de to foregaaende Møder, i hvilke Finantsloven har været til 2den Behandling, foranlediger mig til, inden jeg gaar over til mit egentlige Æverv idag med Hensyn til det Afsnit, der foreligger, at gjøre nogle almindelige Bemærkninger for min egen Stillingens Vedkommende som Ordfører. Det er jo en eiendommelig Situation, hvori man har befundet sig i de senere Aar. Tidligere var den konstitutionelle Stilling temmelig klar. Regjeringen havde sit Flertal her i Thinget, og Finantsudvalgets Ordfører kunde i Overensstemmelse med dette Flertal og med Regjeringen forhandle Grundprinciperne for den Maade, hvorpaa de vilde have Bevillingerne anvendt, og Mindretallet var da henvist til at søge sin Mening godkendt af Thinget ved Ændringsforslag og ved nærmere Forklaring om Dette eller Hint, hvori det ikke tiltraadte Udvalgets Grundtanke i Almindelighed. Man gjorde saaledes den gang Hensillinger i Finantsudvalgets Betænkning, og man gjorde Hensillinger gennem Ændringsforslag til Thinget. Det er en Selvfølge, at man i den førstnævnte Henseende sjelden kunde vente nogen egentlig Hensyntagen til Mindretallets Hensillinger, i sidstnævnte Henseende med Hensyn til Ændringsforslagene var man derimod, som det vil ses af Æbenden, heldigere, idet man af og til fik sine Tanker udtrykte ogsaa fra Rigsdagens Side ved at faae Ændringsforslag vedtagne. Men Mindretallet beklagede sig aldrig over denne Stil-

ling. Det var meget naturligt, at Regjeringen stemte overens med de Grundtanke, der vare udtaalte af Udvalgets Ordfører og fandt deres Udtryk i Afstemninger i Thinget, og Mindretallet gjorde ingen Fordring paa at have nogen anden Betydning end den, det gennem sin Virksomhed under Forhandlingen kunde udøve. Derefter forandrede Forholdet sig paa en mærkelig Maade; den Retning, der tidligere var Mindretal, blev Flertal, medens samtidig Regjeringen vedblev at staa med de samme Grundtanke og den samme Grundanskuelse, støttet af et Mindretal, og dette Mindretal maatte i den eiendommelige Stilling, det havde derved, at det havde Regjeringen med sig, ganske naturlig oftere betages af den Følge, at selv om det var Mindretal, havde det ifølge de faktiske Forhold en Magt som Flertal. Denne Stilling som et Mindretal, der er det regjerende Parti, maa give nogen Undskyldning for, at Mindretallet ikke altid kan finde sig i, at Flertallet dog, naar Beslutning skal fattes, er det afgjørende. Derved er der fremkommet en noget vanskeligere Stilling for Finantsudvalgets nuværende Ordfører end de tidligere Ordførere for Finantsudvalget have haft. Det er kommet frem ved forskellige Leiligheder, og det forekommer mig, at i de 2 sidste Møder er det fremkommet paa en særegen Maade ligeoverfor den nuværende Ordfører for Finantsudvalget. I det første Møde — jeg skulde ikke have omtalt det nu, derfor det ikke var blevet paafølgt af et andet Oprin ved det næste Møde — havde man et Særly, som jeg ikke tror, man skal kunne paavise Magen til — i det Mindste har jeg ikke ringe Kjendskab til vort konstitutionelle Livs Historie, og jeg erindrer ikke Magen — det Særly nemlig, at et Medlem heri Salen reiste sit Anathema mod Finantsudvalgets Ordfører og fremdrog ham som den, paa hvem Mistjendelsen om ikke Hadet og Forbittrelsen maatte hvile, hvis en Beslutning, der var indstillet af Udvalget og antagen af Regjeringen, blev vedtagen. Det er efter min Formening noget ganske Uhørt i vort konstitutionelle Liv, at noget Saadant kunde fremkomme. Jeg skulde ikke have fremdraget det her, hvis som sagt ikke et Forhold af en ikke mindre alvorlig Beskaffenhed ligeoverfor Klarhed i Forhandlingerne her var fremkommet i næste Møde. Da optraadte som bekjendt flere ærede Talere af Mindretallet, hvilket var ganske naturligt; men et af disse ærede Medlemmer fremtraadte med den Bestyldning mod Ordføreren for hans Virksomhed ikke blot nu, men gennem foregaaende Samlinger, at han ikke havde varetaget dette sit Æverv paa tilbørlig Maade, fordi det ærede Medlem ikke havde fundet sig selv i Ordføreren's Fremstilling, saaledes som han ønskede — det er det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), jeg siger til. — Denne almindelige Bestyldning mod Udvalgets Ordfører gif endnu